

Den næste sag på dagsordenen var:

21) Anden (sidste) behandling af beslutningsforslag nr. B 52:

Forslag til folketingsbeslutning om undersøgelse af politiets og anklagemyndighedens behandling af sagen om rederiet Trigons brud på FN's våbenembargo mod Sydafrika.

Af Steen Folke (VS) og Gert Petersen (SF) m.fl.

(Fremsat 26/1 83. Første behandling 10/3 83. Betænkning 24/5 83).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Forslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Lawaetz (FP):

Fremskridtspartiet er i princippet altid imod den slags dyre undersøgelser, man bruger tid, penge og papir på, og man kan tilføje, at dokumentationen under første behandling i dette tilfælde var temmelig luftig. Man kan derfor undre sig over, at vores ordfører, hr. Knud Lind, som ikke er til stede i dag, er gået ind for forslaget.

Forklaringen er, at han gjorde det ud fra det synspunkt, at han ønskede, at justitsministerens ansvar skulle med i undersøgelserne. Det var på daværende tidspunkt hr. Ole Espersen. Imidlertid lykkedes det ikke at få ansvaret placeret på justitsministeren, således at undersøgelsen kun skulle omfatte et ellers dygtigt arbejdende politi.

Sagen er passé, og vi mener, det er helt overflødigt. Vi har drøftet det i gruppen, således at vi i dag stemmer imod forslaget ud fra det synspunkt, at vores politi har langt mere nyttige ting at foretage sig end at gå på jagt efter dette her med vældige undersøgelser, udfyldelse af store skemaer osv. Vi er altså enige om at stemme imod.

Bernhard Baunsgaard (RV):

Jeg skal kun beklage, at det ikke er lykkedes at få socialdemokratiet til at stemme for, at vi undersøger denne sag. Jeg minder om, hvad det var, der skete. Jeg minder om, at politiet i Lyngby i stedet for at undersøge sagen overvejede at anlægge sag mod Politiken, der bragte den frem. Jeg minder om, at

der i regeringen foregik mærkelige ting, som jeg meget gerne ville have opklaret. Når Danmark underskriver en konvention om, at vi ikke på nogen måde vil støtte det racistiske styre i Sydafrika – heller ikke ved at transportere våben til det, og dette er rent faktisk sket, så er det beklageligt, at man ikke ville have undersøgt det gennem en kommissionsdomstol.

Jeg er ked af, at det ikke lykkedes at få socialdemokratiet med til at kræve denne undersøgelse. Det er jo ikke den nuværende regering, der stod til undersøgelse; det var den forrige.

Riishøj (SF):

Vi skal fra SF's side dybt beklage, at denne sag foreløbig får en sådan udgang. Den er afgjort ikke slut. Jeg har meget stærkt på fornemmelsen, at der kommer nye momenter ind i den. Vi pegede sammen med VS under førstebehandlingen på 23 grove misforhold i efterforskningsarbejdet i denne sag. Vi har fået såkaldte svar på det under udvalgsbehandlingen, men finder disse svar dybt utilfredsstillende – faktisk bekræfter de behovet for en uvildig undersøgelse i denne sag.

For sagen er alvorlig. Det drejer sig om Sydafrika, et apartheidregime, der begår grove forbrydelser – det har folketingset flere gange bekræftet.

Der er en obligatorisk våbenembargo over for Sydafrika, som er gennemhullet på kryds og tværs af mange lande, og Danmark er åbenbart stærkt medvirkende til, at denne embargo bliver gennemhullet.

Vi ved, at våbenhandelen er særdeles velorganiseret. Den er overordentlig international i sin allerværste betydning. Den foregår efter de allerværste mafiametoder, og i særdeleshed er våbensmuglinger til Sydafrika særdeles omfattende, fordi det land har penge til at betale de høje priser, som våbenhandlerne lever af.

Vi ved også, at adskillige lande, som på papiret har tilsluttet sig våbenembargoen, stiltiende ser gennem fingre med det, og der er meget, der taler for, at efterretningstjenesterne i de forskellige lande er særdeles vidende om disse våbentransporter. Når der sker våbentransporter til progressive frihedsbevægelser rundt omkring, er det påfaldende, hvor hurtigt disse oplysninger kommer frem.